

Sygn. akt I Cz 97/13

POSTANOWIENIE

Dnia 28 lutego 2013 r.

Sąd Okręgowy w Elblągu I Wydział Cywilny

w składzie :

Przewodniczący: SSO Teresa Zawistowska

Sędziowie: SO Aleksandra Ratkowska

SO Dorota Twardowska (spr.)

po rozpoznaniu w dniu 28 lutego 2013 r. w Elblągu

na posiedzeniu niejawnym

sprawy z powództwa R. S.

przeciwko Z. K.

o zapłatę

na skutek zażalenia powoda

na postanowienie Sądu Rejonowego w Elblągu

z dnia 06 grudnia 2012 r. sygn. akt I C 1752/12

postanawia :

uchylić zaskarżone postanowienie.

Sygn. akt I Cz 97/13

Uzasadnienie:

Zaskarżonym postanowieniem z dnia 06 grudnia 2012 r. Sąd Rejonowy w Elblągu stwierdził swoją niewłaściwość miejscową i przekazał sprawę do rozpoznania Sądowi Rejonowemu Wrocław – Krzyki we W., powołując się na unormowanie dotyczące właściwości ogólnej sądu zgodnie z miejscem zamieszkania pozwanego wynikającej z art. 27 § 1 k.p.c. i podniesienie tego zarzutu przez pozwaną przed wdaniem się w spór oraz wskazując, że powód nie zawarł w pozwie żadnych twierdzeń uzasadniających właściwość Sądu Rejonowego w Elblągu według regulacji przepisów art. 31 do 46 k.p.c., nie wskazał zwłaszcza żadnych twierdzeń, które pozwalałyby ustalić miejsce wykonania ewentualnych umów pożyczek zawartych pomiędzy nim a pozwaną stosownie do regulacji art. 34 k.p.c.

W zażaleniu na powyższe postanowienie powód R. S. domagał się uchylenia zaskarżonego orzeczenia, wskazując na unormowania art. 34 i 35 k.p.c. dotyczące właściwości miejscowej przemiennej oraz art. 454 § 1 k.c. i podnosząc, że dochodzone pozwem kwoty wynikają z umów pożyczek zawieranych przez strony, w których nie sprecyzowano miejsca zwrotu pieniędzy, a zatem jako świadczenie pieniężne powinny być spełnione w miejscu zamieszkania lub siedzibie wierzyciela w chwili spełnienia świadczenia, którym to miejscem jest E., co powoływano w pozwie. Podnoszono także, że roszczenie może ponadto wynikać z czynu niedozwolonego, co powód upatruje w zarzucie podstępnego wyłudzenia świadczenia bez zamiaru zwrotu i w związku z tym powołując się na unormowanie art. 35 k.p.c.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Zażalenie jest uzasadnione i podlegało uwzględnieniu.

Z uzasadnienia pozwu jednoznacznie wynika, że powód wywodzi swoje roszczenia z umów pożyczek, przy czym skarżący jako pożyczkodawca dochodzi zwrotu pożyczonych sum pieniężnych. Wprawdzie z kolei w dalszym piśmie procesowym powód rozszerzył żądanie o kwotę 40.000 zł z tytułu nakładów na remont nieruchomości, jednakże także w tym zakresie powołuje się na położenie nieruchomości w E. i przywołuje okoliczności mogące wskazywać na łączący strony stosunek najmu. W obu przypadkach jest niekwestionowane, że powód zamieszkuje w E., a świadczenia mają charakter pieniężny, a zatem zgodnie z zasadą ogólną ustanowioną powoływaną normą art. 454 k.c. powinno być ono spełnione w miejscu zamieszkania lub w siedzibie wierzyciela w chwili spełnienia świadczenia. Ustalenie tych okoliczności jest wystarczające dla przyjęcia przemiennej właściwości sądów stosownie do art. 31 k.p.c. w zw. z art. 34 k.p.c. i ewentualnie art. 37 k.p.c., a skoro powód dokonał dozwolonego wyboru Sądu zgodnie z art. 43 § 1 k.p.c., to brak podstaw dla stwierdzenia niewłaściwości miejscowej Sądu Rejonowego w Elblągu.

Uwzględniając powyższe unormowania Sąd Okręgowy uznał zażalenie za zasadne i na podstawie art. 386 § 1 k.p.c. w zw. z art. 397 § 2 k.p.c. oraz powołanych przepisów uchylił zaskarżone postanowienie.